

FAUSKE KOMMUNE

SAKSPAPIR

	JournalpostID: 12/8969	
	Arkiv sakID.: 12/2112	Saksansvarlig: Berit Vestvann Johnsen
Sluttbehandlede vedtaksinstans: Formannskapet		
Sak nr.: 144/12	FORMANNSKAP	Dato: 22.10.2012

REFERATSAKER I PERIODEN

Sammendrag:

Dok.ID		Arkivsak ID	Brevdato	Avsender/Mottaker	Tittel
12/8071	I	11/2754	19.09.2012	Sekretariatet for kommunal oppreisningsordning i Nordland	INFORMASJON OM OPPREISNINGSORDNINGEN TIL KOMMUNENE
12/8478	U	12/2002	01.10.2012	Musken Senter AS	REINDRIFTSFORVALTNINGEN I NORDLAND

INNSTILLING :

Refererte dokumenter tas til orientering.

Sekretariatet for Kommunal oppreisningsordning i Nordland

Til kommunene i Nordland

OPPREISNINGSORDNING FOR BARNEVERNSBARN OG SPESIALSKOLEELEVER i NORDLAND FYLKE

Som kjent har samtlige kommuner i Nordland fylke gitt tilslutning til en felles oppreisningsordning for barnevernsbarn og spesialskoleelever tilhørende hjemkommunene i Nordland fylke.

Oppreisningsordningen bygger på forslaget fra Fylkesmannen i Nordland som etter anmodning fra Helgeland regionråd i 2009 igangsatte arbeidet med å utrede en felles ordning for samtlige kommuner i Nordland fylke.

I tråd med forslaget fra Fylkesmannen og KS som kommunene har godkjent, er det i august 2012 etablert et sekretariat og et oppreisningsutvalg som skal behandle søknadene om oppreisning. Sekretariatet er i full drift fra 1. september i år. Funksjonsperioden for sekretariatets to ansatte er foreløpig fastsatt til 1 og ½ år.

Nordland fylkeskommune har arbeidsgiveransvaret for sekretariatet og har dessuten påtatt seg tilretteleggelse av driften av dette, som har kontor i Sjøgata 3 i Bodø.

Sekretariatet har ansvaret for søknadsbehandlingen og oppfølging av de enkelte søkere frem til avgjørelse i Oppreisningsutvalget er fattet. Det er opprettet en egen klagenemnd uavhengig av hjemkommunen. Søker har rett til å bringe avslag på krav om oppreisning inn for klagenemnda.

Oppreisningsordningen er ment å dekke krav som kan ha oppstått før 31.12.1992.

Søknadsperioden vil vare i et år, fra 1. oktober 2012 til 1. oktober 2013.

Ut fra sammenlignbare ordninger i andre kommuner, vil en saksbehandlingstid på 6 måneder være påregnelig fra søknad innkommer, til saken er avgjort i Oppreisningsutvalget. Sekretariatet er avhengig av et godt samarbeid med hver enkelt kommune i forhold til informasjon og innhenting av dokumentasjon. Særlig viktig vil det være at dokumenter fra kommunens arkiv/fjernarkiv blir gjort tilgjengelig så raskt som mulig.

I anledning oppstart av ordningen blir det avholdt pressekonferanse i sekretariatets lokaler i Sjøgata 3 26. september 2012 kl. 10.00. Leder av Oppreisningsutvalget ekstraordinær lagdommer Gunnar Lind vil sammen med sekretariatets ansatte være til stede.

For at oppreisningsordningen skal nå målgruppen vil det være avgjørende at informasjon om denne er lett tilgjengelig i hver enkelt kommune. Sekretariatet oppfordrer til at det blir gitt informasjon til alle kommunale tjenestoområder og til aktuelle frivillige organisasjoner. Det ses på som spesielt viktig at ledelse og annet nøkkelpersonell i de enkelte barneverntjenestene

i Nordland holder seg godt informert om ordningen og hva den i praksis vil innebære for den enkelte søker.

Som et ledd i sekretariatets informasjonsplan ved oppstart av oppreisningsordningen sendes med dette ut informasjon om ordningene som kommunene bes benyttet i sitt videre informasjonsarbeide. Kommunene oppfordres også til å hjelpe til med at oppslaget « Tidligere barnevernsbarn?» settes opp på infotavler på hos Nav, legekantor og andre venterom som tjenestemottakere bruker.

Søkerne må benytte søknadsskjema i papirformat som blir å finne på fylkekommunens hjemmeside og hos Fylkesmannen i Nordland: sidene skal kunne lastes ned i Wordformat eller pdf fra nettet. Dette må legges ut og kommunenes hjemmeside og i alle servicetorg.

Kommunens servicetorg og lokal barneverntjeneste bes å ha søknadsskjema tilgjengelig i papirformat. Søknadsskjema, vedtekter og info-folder vil bli lagt ut på hjemmesidene til Nordland fylkeskommune og Fylkesmannen i Nordland.

Spørsmål som gjelder ordningen kan rettes til rådgiver Gunn-Beate Lorentzen mobil nr 95858023 eller sekretariatsleder Øystein Hansen mobil nr 94781168.

Sekretariatets post adresse er: Sekretariatet for Kommunal oppreisningsordning i Nordland Fylkeshuset, 8048 Bodø. Sekretariatet kan også kontaktes på mailadresse: gbl@nfk.no eller oystein.hansen@nfk.no

Sekretariatet ønsker å ha en god dialog med de involvere i kommunene og håper på godt samarbeide i hele prosjektperioden.

Følgende materiell vedleggs:

Oppslag oppreisningsordning

Vedtekter

Infoskriv

søknadsskjema

Vennlig hilsen

Øystein Hansen

Gunn - Beate Lorentzen

VEDTEKTER.

Oppreisningsordning for tidligere barnevernsbarn og spesialskoleelever i Nordland.

§ 1 Formål

Deltakerkommunene ønsker med denne oppreisningsordningen å ta et moralsk ansvar for, og gi en uforbeholden unnskyldning til, personer som har vært utsatt for overgrep eller omsorgssvikt i institusjon under plasseringa av deltakerkommunenes barnevern, eller forløperne til dette i perioden fram til 31. desember 1992.

§ 2 Oppreisningsutvalg

KS Nordland og Fylkesmannen i Nordland oppnevner i felleskap et oppreisningsutvalg. Utvalget skal ha tre medlemmer. Leder for utvalget skal være jurist med dommerkvalifikasjoner. I tillegg skal det utpekes tre vararepresentanter. Dersom noen av de ovenfor nevnte personer må fratre i løpet av virkeperioden skal KS Nordland og Fylkesmannen i Nordland oppnevne nye medlemmer/vararepresentanter.

§ 3 Sekretariat for oppreisningsutvalget.

Det skal opprettes et sekretariat for oppreisningsutvalget. Sekretariatet skal besitte nødvendig faglig kompetansen, herunder juridisk.

§ 4 Vilkår for å søke om kommunal oppreisning.

Personer som ble plassert av deltakerkommunen i institusjon, fosterhjem, skolehjem eller spesialskole i perioden fram til 31.12.1992 og som ble utsatt for overgrep, omsorgssvikt, eller opplevde uverdige omsorgsforhold, kan gis kommunal oppreisning når dette anses rimelig.

Ved vurderingen av om oppreisning skal gis, og størrelsen på oppreisningen, skal det særlig legges vekt på:

Omfanget av overgrep

Om søker har vært utsatt for omsorgssvikt eller levd under uverdige omsorgsforhold.

Oppreisningen ytes ikke for økonomiske tap.

Ved vurdering av søknaden foretas en fri sivilrettslig bevisvurdering av den dokumentasjon som foreligger i saken. Det må kreves klar sannsynlighetsovervekt for at utvalget skal legge til grunn at søkeren har vært utsatt for overgrep eller omsorgssvikt under en plassering iverksatt av kommunen.

Oppreisningen ytes bare til søker. Dersom denne dør før vedtak er truffet, tilfaller oppreisningen de etterlatte, dersom søker har arvinger i første arveklasse.

§ 5 Saksbehandling

Personer som ble utsatt for overgrep eller opplevde uverdige omsorgsforhold, kan søke om kommunal oppreisning. Søknad om oppreisning fremsettes for sekretariat.

Søknaden må fremsettes skriftlig. Videre må søknaden beskrive de forhold som ligger til grunn for kravet om oppreisning. Sekretariatet skal på forespørsel bistå søkerne ved utforming av søknadene.

Søker må i forbindelse med søknaden frasi seg retten til å gå til søksmål mot deltakerkommunen for samme forhold som det er innvilget oppreisning for.

Dersom det er nødvendig kan sekretariatet og/eller oppreisningsutvalget be søkerne om supplerende opplysninger for å sikre at søknaden blir så godt opplyst at det er forsvarlig å treffe vedtak.

Sekretariatet kan i særlige tilfeller innvilge dekning av utgifter til bistand, herunder advokat, for å få utarbeidet søknaden eller påklage et vedtak.

Sekretariatet forbereder søknadene, og avgir begrunnet innstilling til oppreisningsutvalget.

Oppreisningsutvalget holder møte til behandling av søknadene etter innkalling fra utvalgets leder. Møtene er lukket. Det føres protokoll fra møtene. Vedtakene skal begrunnes.

I vedtakene skal det opplyses om retten til å klage.

Oppreisningsutvalget skal avvise søknader som faller utenfor ordningen.

Saksbehandlingstiden skal være så kort som mulig og skal uansett ikke overstige ett år. Saksbehandlingstiden ved en eventuell klageomgang kommer i tillegg.

Etter at oppreisningsordningen er avviklet, skal saksdokumenter behandles etter arkivlovens bestemmelser.

§ 6 Utmåling av oppreisning

Oppreisning kan ytes med et beløp fra kr. 200.000,- inntil kr. 725.000,- utmålt individuelt etter utvalgets skjønn. Det skal legges vesentlig vekt på søkers egenerklæring.

Ved vurderingen av om oppreisning skal gis, og størrelsen på oppreisningen, skilles det mellom aktive overgrepshandlinger, det vil si konkrete ulovlige og straffbare handlinger, og det som kalles passive handlinger, det vil si omsorgssvikt.

Til de som gjennom egenerklæringer og eventuell annen dokumentasjon klargjør at de har vært utsatt for seksuelle overgrep, og/eller grov vold, skal oppreisning tilkjennes fra kr. 300.000,- inntil kr. 725.000,-. Det samme gjelder for de som har vært utsatt for gjentatte overgrep.

Til de som gjennom egenerklæring og eventuell annen dokumentasjon klargjør at de har vært utsatt for omsorgssvikt eller andre uverdige omsorgsforhold ytes en oppreisning på inntil kr. 300.000,-.

§ 7 Klage

Oppreisningsutvalgets vedtak kan påklages til oppreisningsutvalgets klagenemnd. Denne er identisk med fylkeskommunens klageorgan. Klagen skal først vurderes av oppreisningsutvalget.

Fristen for å klage er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til søker.

§ 8 Avkorting

Dersom søker har mottatt erstatning/oppreisning fra annen kommunal eller fylkesvis oppreisningsordning for det samme forhold skal det gjøres fullt fradrag for det beløp som eventuelt er tilkjent tidligere.

§ 9 Frist for fremsetting av søknad

Søknader om kommunal oppreisning må fremsettes innen ett år fra den dato oppreisningsutvalget kunngjør at de tar imot søknader. Det gis ikke oppreisning for fristoversittelse. Oppreisningsutvalget fortsetter sitt arbeid inntil alle søknadene som er innkommet innen søknadsfristen, er behandlet. Etter dette faller ordningen bort.

**KOMMUNAL OPPREISningsORDNING I NORDLAD FYLKE FOR PERSONER
SOM HAR VÆRT PLASSERT AV BARNEVERNET ENKELTKOMMUNER I
NORDLAND FYLKE I PERIODEN FØR 31.12.1992**

Formålet med erstatningsordningen er å markere at enkeltkommunene i Nordland fylke vil påta seg et moralsk ansvar og gi en unnskyldning til de barna som har opplevd overgrep eller omsorgssvikt under opphold på spesialskoler, institusjon eller fosterhjem i perioden før 31.12.1992.

Hva går oppreisningsordningen ut på ?

Oppreisningen er ment som en symbolsk og økonomisk kompensasjon for den smerte og de lidelser som den enkelte har opplevd å bli påført. Oppreisningsordningen er ikke ment å utmåle erstatning for økonomisk tap.

Oppreisningen fastsettes individuelt og skjønnsmessig og vil variere fra et minimumsbeløp på kr. 200.000,- og til et maksimumsbeløp på inntil kr 725.000,- .

Hvem kan søke ?

Personer som har vært utsatt for overgrep eller omsorgssvikt mens de har vært plassert i institusjon eller fosterhjem av en kommune i Nordland fylke i tidsrommet 01.01.1945 - 01.01.1993.

Hvor lenge gjelder ordningen?

Ordningen gjelder i ett år fra og med 01.10. 2012 og til og med 01.10. 2013.

Hva må søknaden inneholde?

Søknaden må fremsettes skriftlig. Søknadsskjema ligger på kommunenes hjemmesider eller fås ved henvendelse til sekretariatet for oppreisningsordningen. Dersom det er behov for hjelp til å utforme søknaden kan sekretariatet bistå med dette.

Alle søkere må benytte skriftlig søknadsskjema (papirutgave).

Søkerne kan bli bedt om å gi supplerende opplysninger dersom det er nødvendig for å sikre at søknaden blir godt nok opplyst til at det er forsvarlig å treffe vedtak.

Hvem skal behandle søknaden om oppreisning?

Søknadene skal avgjøres av Oppreisningsutvalget som består av tre personer. Utvalgets leder utvalget er jurist og har dommerkvalifikasjoner.

Søknadene vil bli tatt imot av Sekretariatet for Kommunal oppreisning i Nordland. Sekretariatet skal motta søknader og behandle disse. Sekretariatet har sosialfaglig og juridisk kompetanse.

Hva skjer når sekretariatet har mottatt søknaden ?

- Sekretariatet registrerer søknadene og innhenter relevante opplysninger.

- Søkeren blir vanligvis innkalt til samtale.
- Sekretariatet skriver en innstilling med forslag til vedtak.
- Søker får mulighet til å uttale seg om sekretariatets fremstilling av saken innen en gitt frist.
- Saken avgjøres i Oppreisningsutvalget.

Sekretariatets målsetting er at saksbehandlingstiden ikke skal overstige 6 måneder.

Klageadgang

Oppreisningsutvalgets vedtak kan påklages til Oppreisningsutvalgets klagenemnd som er identisk med Nordland fylkeskommunes klageorgan.

Hvor skal søknad sendes ?

Søkand sedes til:

Sekretariatet for Kommunal oppreisningsordning i Nordland.

Fylkeshuset , 8048 BODØ.

Flere opplysninger om ordningen.

Flere opplysninger

Opplysninger om vedtekter og søknadsskjeme vil bli lagt ut på kommunenes hjemmeside.

Norland fylkeskommune og Fylkesmannen i Nordland har dessuten opplysninger om ordningen på sine nettsteder hhv www.nfk.no

Nærmere opplysninger gis ved henvendelse til sekretariatet telefon nr. 94781168 eller telefon nr. 95858023.

TIDLIGERE BARNEVERNSBARN??

Har du opplevd overgrep eller omsorgssvikt under plassering av barnevernet i en kommune i Nordland?

Du kan søke om oppreisning.

Oppreisning innebærer at kommunen gir en økonomisk kompensasjon og en uforbeholden unnskyldning for den urett som ble begått.

Ordninger gjelder plasseringer foretatt av barnevernet i en nordlandskommune i perioden før 31.12.1992.

SØKNADSRIST: 1. OKTOBER 2013

For mere informasjon og søknadskjema:

Sekretariatet for Kommunal oppreisning i Nordland
Fylkeshuset
8048 BODØ

Telefon sentralbord 75 65 00 00
Øystein 94 78 11 68
Gunn-Beate 95 85 80 23

Oppreisningsordning

Oppreisningsordning for personer som har vært utsatt for overgrep eller omsorgssvikt under barnevernets omsorg i Nordland er nå startet opp.

Søknadsperioden er fra 01.10.2012 til 01.10.2013.

Det er opprettet et eget sekretariat som skal administrere ordningen på vegne av de deltagende kommunene. Sekretariatets oppgaver er å gi informasjon, utarbeidesøknadsrutiner, gi veiledning til søkere og være saksforberedende organ for et eget oppreisningsutvalg som treffer den endelige beslutning i de enkelte sakene.

Om oppreisningsordningen

Den kommunale oppreisningsordningen gjelder for personer som gjennom egenerklæring og/eller annen dokumentasjon klargjør at de i perioden før 31.12.1992 har vært utsatt for overgrep eller omsorgssvikt under barnevernets omsorg. Det kan gjelde personer som med hjemmel i barnevernsloven eller tidligere gjeldende lover har vært plassert utenfor hjemmet, i institusjon, skolehjem, spesialskole eller fosterhjem. Kommunene ønsker med en slik oppreisningsordning å ta et moralsk ansvar for svikten i tjenesten og å gi en uforbeholden unnskyldning til disse personene.

Ordningen innebærer også at det vil bli gitt et oppreisningsbeløp, varierende fra kr 200 000,- til kr 725 000,-, til dem som får sin søknad innvilget. Oppreisningsbeløpets størrelse vil måles ut fra karakter og omfanget av omsorgssvikt – overgrep og er ment som en symbolsk og økonomisk kompensasjon for de alvorlige belastninger og lidelser mange har blitt påført.

[LINK TIL VEDTEKTENE](#)

Kommunene er ansvarlig

Det er de enkelte kommunene som deltar i ordningen som er ansvarlige for å utbetale oppreisning til sine innbyggere.

Alle kommunene i Nordland er med i oppreisningsordningen.

Sekretariatet

Post til Oppreisningsordningen kan sendes til følgende adresse

Sekretariatet for kommunal oppreisning i Nordland

Fylkeshuset

8048 BODØ

Du kan også henvende deg til sekretariatet på telefon 94 78 11 68 (Øystein) eller

95 85 90 23 (Gunn-Beate)

Besøksadresse er Sjøgata 3, Bodø.

Miljøverndepartementet
Boks 8013, Dep

0030 Oslo

19.09.2012

Brev fra Reindriftsforvaltningen Nordland av 20.08.2012 i forbindelse søknad om unntak fra Samlet plan for Musken kraftverk.

Førstehands orientering om en del faktiske forhold

1.0 Musken samfunnet – et hundreprosentlig lulesamisk samfunn.

Musken i Hellekofjorden i Tysfjord kommune har gjennom tidene vært det eneste hundre prosentlige samiske samfunn i Norge. Dette er for øvrig et lulesamisk samfunn som er en minoritet i minoriteten. Tysfjord kommune er den kommunen som har flest lulesamiske innbyggere.

Offentlige – kommunen, fylkeskommunen, Sametinget, departementene og Stortinget har alle bidratt ekstraordinært – ved å styrke næringslivet, gitt tilskudd til private (fiskeutstyr, fiskebåter), tilskudd til boliger (boligaksjon i 1970 tallet) for å styrke og bevare den lulesamiske kulturen i Tysfjord kommune og Musken spesielt.

Alle offentlige bevilgninger - skole, veier, vannverk, kaianlegg etc. - til Musken og dels Tysfjord kommune i senere tid (1950 til 2002) har gått direkte over statsbudsjettet, for nettopp å styrke og bevare den lulesamiske kulturen etter 2. verdenskrig.

I 2002 bevilget Stortinget to ekstraordinære laksekonsesjoner til Musken, for sitat: "å styrke og bevare det lulesamiske samfunnet Musken". Dette ble dessverre en tragedie for Muskensamfunnet, men dette er en annen side av saken. Årsaken til dette var at konsesjonene ble tildelt til et selskap som etter emisjonen (for kapital til prosjektet) ble heleid av interesser (bumannen) fra utenom Musken/Tysfjord.

2.0 MuskenSenter AS

MuskenSenter AS, 8274 Musken er et selskapet som ble etablert i 1976 (33 år siden) av befolkningen i Musken - støttet av Vilhelm Aubert, Oslo (professor i universitet Oslo) - med sikte på fremme næringslivet på stedet, styrke og bevare det lulesamiske samfunnet i Musken.

Selskapet arbeider med et næringsprosjekt for Musken, basert på kraftutbygging i Musken - Musken Kraftverk. Kraftutbyggingen skal deriblant danne grunnlag for kapital til etablering av smoltanlegg i Musken, medvirke til veiutløsning for Musken, turist anlegg i Musken og om mulig div. andre mindre investeringer på stedet.

MuskenSenter arbeider også med etablering av Grunnfjordbotn kraftverk og Lappland kraftverk i Fauske, i nært samarbeide med Laponia Center AB, Jokkmokk – svenske lulesamer i Gällivare, Jokkmokk og nordre del av Arjeplog og andre svenske interesser.

3.0 Lulesamisk område i Norge og Sverige – departementets anførsler

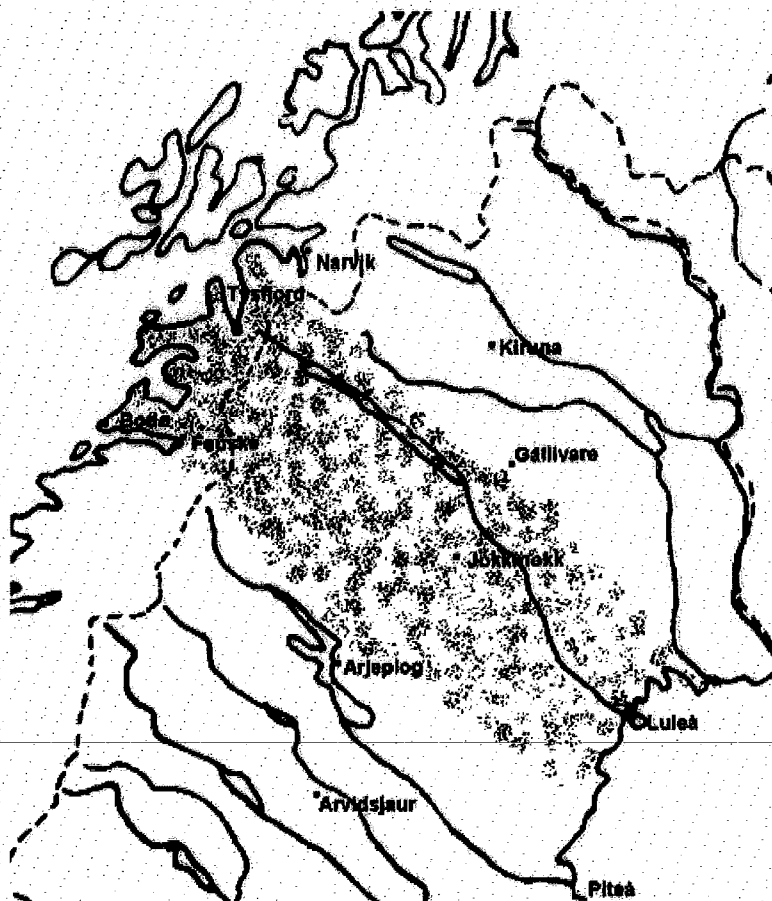
Departementet anfører, sitat: "Lulesamisk territorie og ressursområde

Det lulesamiske bosettingsområdet i Norge ligger i Nordland fylke, og strekker seg fra området rundt Saltenfjorden i sør til Ballangen kommune i nord. Den lulesamiske bosettingen er mest konsentrert i Nord-Salten-regionen. Tysfjord er den kommunen som har flest samiske innbyggere.

På svensk side ligger det lulesamiske bosettingsområdet mellom Pite-elv i sør og Kaitum-elv i nord. Bosettingen har sin hovedtyngde i Jokkmokk og Gällivare, og i nordre del av Arjeplog kommune.

Den samiske befolkningen i området hadde sine egne territorier og ressursområder som utgjorde indre fjellstrøk, fjellområdene mot svenskegrensa og i mange sammenhenger områder inne på svensk side. Uten innblanding fra norsk forvaltning hadde samene sin egen måte å organisere og styre livet på (sijida-systemet). Det lulesamiske miljøet har sine egne samiske tradisjoner - både i reindriften og i den lulesamiske fiskerbondekulturen., sitat slutt.

Videre anfører departementet og illustrer med kart, slik det her følger:

Økonomisk sett var den samiske befolkningen sjølstendig og sjølberga. Økonomien var basert på husholdet som grunnenhet. Man utnyttet de ressursmuligheter som fantes i området og tilpasset seg de eksterne rammebetingelser og begrensninger. Offentlige investeringer i fjordene stanset og det ble få muligheter til å få lån i banker - både til næringsvirksomhet og til boliger.

4.0 MuskenSenterers målsetning med bygging av Musken kraftverk og virkemiddel for å oppnå målsetningen

Målsetningen er å styrke grunnlaget for sysselsetning, verdiskapning, velferd, bidrag til offentlige, herunder å få etablert et fremtidsrettet og rikt/håldbart samisk, og norsk nærings- og samfunnsniv i det lulesamiske området Nordland og Norrlands Indland.

Som et ledd i å oppnå målsetningen vil tiltakshaverere også etablere grenseoverskridende vannkraftutbygging – basert på svensk vannkraftressurs, fallrettighet, interesse og norsk tiltaksområde, natur, miljø og samfunn.

Som et ledd i overnevnte målsetning har MuskenSenter sammens med Lulesamer i Sverige etablert Laponia Center AB, i Jokkmokk (Sverige), der stedlige lulesamer, (herunder lulesamiske reindriftsutøvere) både i Gällivare, Jokkmokk og i dels Arjeplog er aksjonærer. Dette selskapet er etablert med samme målsetning som MuskenSenter og skal medvirke til å bevare, styrke og utvikle lulesamisk kultur og livsgrunnlag (næringer) i Nordland og Norrlands Indland (i Sverige).

5.0 MuskenSenterers prosjektområde

Det aktuelle området ligger i Hellemofjorden i Tysfjord kommune, i Nordland fylke. MuskenSenterers prosjektområde - Musken kraftverk – gjelder Rumbojavre området, på sørsiden av Hellemofjorden og sørvest fra Musken (mot Hellemobotn). Neidavakkjavre berøres slik av vannet ledes fra nedre Neidavakkjavre i tunnel til kraftstasjon i Musken. Kraftstasjon bygges i fjell ved havet i Musken.

6.0 Lulesamisk kultur i Norge

Fra gammelt av hadde lulesamene sine egne territorier og ressursområder og utnyttet de ressursmuligheter som fantes i området og tilpasset seg de eksterne rammebetingelser og begrensninger.

Det lulesamiske miljøet i Norge har gjennom tidene støttet seg i hovedsak til fjordfiske, en form for fjordfiskerbondekultur og der reindriften har vært til matauke. Det lulesamiske miljøet i Norge har sine egne lulesamiske tradisjoner, en spesiell lulesamisk fiskerbondekultur, spesiell samfunns struktur, grunnenhet og livsgrunnlag, språk, identitet og felles svensk/norsk lulesamisk livssyn.

Det lulesamiske miljøet i Norge - lulesamene - er sterkt knyttet til læstadianismen, som har sitt hovedsete i Lappmarken (Sverige). Det samme kan det også sies at læstadianismen i Tysfjord er sterkt knyttet til lulesamene i Tysfjord. Læstadianismen blir ofte karakterisert å deriblant ha et strengt etisk og moralsk livssyn, med lojalitet til myndighetene og et skarpt krav til rettsopplylleselse.

Det kan med stor sikkerhet fastslås at det læstadianske grunnsynet i Tysfjord er dypt plantet og forankret i det lulesamiske miljøet og derav blir læstadianismen en betydelig lulesamisk kulturbærer i Tysfjord. Dette leder til at de selvpålagte og ansvarlige lulesamiske kultur- aktører/utviklere - herunder privatpersoner, offentlige og lulesamiske institusjoner - bør ta langt større hensyn til læstadianismen og de verdier læstadianismen står for i Tysfjord. I motsatt fall kan det fort utvikles en lulesamisk ukultur og store motsetninger i det lulesamiske samfunnet.

Et annet kjennetegn og som underbygger lulesamenes kultur kan også forstås og utledes av at: hundre prosent av lulesamene i Tysfjord - av de mange som stemte - stemte for kongedømmet.

7.0 Krav om å få opprettholde lulesamisk kultur i Norge

Vi påberoper de særlige bestemmelsene for deriblant lulesamene, som gis i Folkeretten - artikkel 27 i FN-konvensjon av 1966 - for særlige samiske rettigheter både i Norge og Sverige. Herunder rettighet til å utnytte naturressurser i samiske bosetnings- og bruksområder eller lulesamisk territorium som departementet velger å kalle området for.

Videre påberoper vi de samme særlige rettigheter som Reindriftsforvaltningen påberoper. Herunder bestemmelsen i Grunnlovens § 110 a som gir særlige rettigheter for å sikre og utvikle vår lulesamiske språk, kultur og identitet, og Plan- og bygningslovens § 3-1c. For øvrig ivaretar prosjekteier ved prosjektets formål alle de forhold som anføres under bestemmelsene i forvaltningsprinsippene i Naturmangfoldloven §§ 8-12.

Utover dette påberoper vi myndighetenes - også Stortingets - særlige bestemmelser om å styrke og bevare det eneste hundre prosentlige lulesamiske samfunnet Musken.

8.0 Lulesamisk reindrift

Det har gjennom tidene - rundt 1900 tallet (før og etter) - vært betydelig reindrifsvirksomhet i Hellemofjorden områdene, herunder både nord og sør siden av Hellemofjorden, mot Hamarøy i sør og Sverige i vest. På sørsiden av Hellemofjorden har det til tider beitet trolig opp til tusen (1000) dyr og på nordsiden av Hellemofjorden til Grunnfjorden trolig opp til 2000 dyr. Gjennomsnittlig og over tid har det dog vær mindre, og spesielt i den senere tid fram til 2. verdenskrig.

Sørsiden av Tysfjord/sørsiden av ytre Hellemifjorden og til vestsiden av fjelltoppene Vasja, Rumbo og Livse, eller vannskillet til vestsiden av Rumbovatnene, er betegnet som eget rein beiteområde. Området er anført som beiteområde nr.4 og betegnes som naturlig avgrenset område mot vest (Rumbovatnene) på grunn av de høye fjellpartiene. Derfra og mot øst Hellemobotn/Sverige er et nytt beiteområde betegnet som nr. 1 mens at Rumbovatn områdene anføres som lite og i hovedsak ikke egnet reinbeiteområde.

Det er nesten umulig for folk å ta seg fra nedre Rumbovatnet til øvre Rumbovatnet, flere har prøvd også undertegnede. Dette fremgår også av kart, bilder og internett. Fra Rumbovatnet mot vest til Huitagvarri (fjelltoppene) som danner vannslippet på vest siden av Rumbovatnene er også et ufremkommelig område, se kart og internett.

Muskenområdet og området mot øst til Rumbojavre / til prosjektområdet.

Det har aldri vært drevet reindrift i Musken, herunder i nedbørsområdet til Musken (fjelltoppene rundt om) og fra Goigifjellet ca. 5 km rett sør fra Musken.

Den siste reinsamen Anders Nilsen, Leirelv (Musken) hadde sin reinflokk på fjellet sør og vest av Musken og der området begrenset seg mot øst ved de høye/bratte Rumbofjellet og Livssefjellet, som er på østsiden av Rumbojavre.

Min mor var også med som reingjeter i områdene fra Hellemobotn til Vasja ved Rumbofjelltoppene, på østsiden av Rumbojavre. Rumbofjelltoppene på øst og vest siden av øvre og nedre Rumbojavre er en naturlig stengsel for ferdsel både for folk og reindriften. Mellom beiteområdene nr.1 Hellemobotn og nr.4 Musken dannet Rumbotindene - på begge sidene av Rumbovatnene en naturlig stengsel, og i tillegg ble det bygget steingjerder enkelte steder, for å gjøre stengselen total. Se også Vorren og Kalstad rapporten.

Området fra Vasjafjellet (vest for nedre Rumbojavre) og til Musken har gjennom tidene ikke vært noen reindrifftsområde, på grunn av de bratte og nakne fjellene. Det er heller ikke mulig å gå fra nedre og øvre Rumbojavre over Vasjafjellet og Rumbøfjellene mot Musken. Det går å gå fra Vasjadalen (ca. 2 km lengre nord og ned), over Vasjaolge (Vasjaryggen) til nedre Neidagvagge og til Muskenfjellet. Fra Muskenfjellet bruker jegere og tidvis sauesankere å gå ned til Segelines (2 km fra Musken) og derfra langs havet eller fortrinnsvis med båt til Musken. Det er bare de ypperste småviltjegere fra Musken som kommer seg ned fra Muskenfjellet og direkte til Musken.

Fra nedre Rumbojavre er det vanskelig nok å ta seg nord og ned Vasjadalen og til Vasja/havet. Fra Øvre enden av øvre Rumbojavre er det derimot lett å ta seg etter dalen ca. 2 km mot sør-øst og derfra mot vest til Hamarøy og øst til Hellemobotn.

Ovenfor anført beskrivelse kan også bekreftes ved PC-en, Google og kart som ingeniørene leser pinlig nøyaktig. Behøver derfor ikke å ha gått i terrenget, for å forstå landskapet.

9.0 Reindriften er ikke lengre en lulesamisk kulturbærer.

I det lulesamiske territoriet – som departementet anfører – og blant lulesamene i Tysfjord er reindriften avviklet, og reindriften er derfor ikke lengre lulesamenes kulturbærer i kommunene Tysfjord og Hamarøy og Sørfold. I Fauske kommune (ca. 8 mil lengre sør) er det imidlertid en og i beste fall to lulesamiske familier som fremdeles driver reindrift og der er reindriften fremdeles en lulesamisk kulturbærer.

Lulesamene i kommunene Tysfjord, Hamarøy Steigen og Sørfold sluttet med sin reindrifftsvirksomhet i det lulesamiske området i Norge etter 2. verdenskrig. Fra historiefremstilling - rapport - av Arnulf Vorren og Johan A. Kalstad fremgår, sitat: "I løpet av krigen mistet Tysfjordsamene sine reinflokker. Men etter krigen hadde en del Tysfjordsamer enda litt sytingsrein, og da hos Kalstadgruppen som drev på sørsiden av Hellemofjorden.". Dette området blir da sørøst fra Musken. Kalstadgruppen sluttet sin reindrifftsvirksomhet trolig først i 1960 tallet.

Lulesamene - det store flertallet - har i hovedsak bare hatt sytingsrein (rein som andre passet i sin reinflokk) og reindriften har derfor ikke vært som hovednæring for lulesamisk kultur og bosetning.

Min (Simon Andersen) far fra Musken og mor fra Hellemobotn var blant de siste som deltok i reingjeting i Musken og Hellemobotn områdene. Anders Nilsen Leirelv/Musken og min far som tidvis var dreng hos Anders var de siste lulesamene som drev reindrift fra Musken, og da sør og sørvest av Musken.

10.0 Dagen reinriftsvirksomhet i Tysfjord

Dagen reinriftsvirksomhet i Tysfjord drives bare av en nordsame i et område begrenset til sørsiden av ytre del av Hellemofjorden - mer presist til Bjørkvik og mot Innhavet og ca. 10-15 km nordvest fra Musken.

På bakgrunn av den opplysning vi sitter inne med, har vedkommende bare noen få dyr – og målt mot anført tidligere reindrifftsvirksomhet i de samme områdene blir det i prinsipp intet og eller bare en hobbyvirksomhet. Det er grunn til å anta at vedkommendes reindrifftsvirksomhet er ikke av næringsmessig betydning, men som matauke, hobby eller at han har disse reinsdyrene av andre grunner.

11.0 Reindriften i lulesamisk territorium – er nå en nordsamisk kulturbærer

Reindriften i lulesamisk territorium (som departementet anfører) utøves nå av stort sett tilflyttede nordsamer, bortsett fra de lulesamiske familiene i Fauske kommune. Nordsamene har et eget språk, egen tilhørighet, til dels annen kultur og en annen identitet, i forhold til lulesamene. Det er også nordsamene som nå danner både grunnlaget og form for reindriftsforvaltning i kommunene Tysfjord, Hamarøy og Sørfold og i prinsipp i hele dette lulesamisk området.

Lulesamisk reindriftsforvaltning var også helt forskjellig fra den nå gjeldende nordsamiske reindriftsforvaltningen i dette lulesamiske området. Lulesamene var for eksempel aldri i konflikt med andre samfunnsinteresser om utnyttelsen av reindriftsområder og til tross av at det var langt større reindriftvirksomhet i de samme områdene. Bare der skiller den lulesamiske reindriftskulturen totalt fra den nå gjeldende nordsamiske reindriftskulturen.

Det er derimot vesentlig forskjell med hensyn til erstatning, når det er påviselige skader - toget ødelegger reinflokkene - og annen form for direkte påviselige/dokumenterte ødeleggelse for reindriften som for eks. ved fylkesmannens rovdryrsforvaltning.

Reindriftsforvaltningens erstatningskultur – erstatning for at også andre vil og må bruke samme områder til privat og offentlig formål - har aldri vært lulesamisk kultur. Media kommer stadig med opplysninger om samenes erstatningskrav i forbindelse private og offentlige tiltak der områdene søkes anvendt til ulike formål.

Reindriftsforvaltningen har for eks. - i Tysfjord - gått mot:

- Veiutløsning for det lulesamiske samfunnet Musken – MuskenSenter's tiltak.
- Utvidelse av idrettsanlegning på Drag (et lulesamisk kjerneområde).
- Tiltak i forbindelse utvidelse av Drag skole (lulesamisk sentralskole).
- Offentlige fritids anlegninger (i et lulesamisk kjerneområde).
- Generell næringsutvikling innen turisme, hyttebygging og flere andre tiltak.
- Mangen, mange flere innsigelser.

Det er mange dystre historier om reindriftsforvaltningens Innsigelser og krav om erstatning - herunder i samenes navn som også omfatter lulesamer - mot tiltak i offentlig og privat regi i ulik sammenheng. Det er også mange historier i denne sammenheng - om aktørene innen reindriften - som ikke kan settes på trykk.

Det virker som om at reindriftsforvaltningen har spesialisert sin virksomhet til å gjelde krav om erstatning, slik det også fremstilles i lokal/regional media og underholdning. Påstandene som skal underbygge kravene virker uriktige, dels helt usakelige, urimelige og under alle omstendigheter i strid med lulesamisk og øvrig lokal kultur.

12.0 Nærværende innsigelse fra Reindriftsforvaltningen

Denne gangen - i nærværende sak - har reindriftsforvaltningen åpenbart og beviselig gått mot tiltak/kraftutbygging (Musken kraftverk) som er ment og har til formål;

- Skal styrke og bevare det lulesamiske samfunnet Musken,
- Skape næringsutvikling i Musken,
- Skape grunnlag for felles grenseoverskridende norsk og svensk lulesamisk næringsutvikling.
- Medvirke til utvikling av det lokale næringslivet, kulturen og eksisterende tettsteder.
- Herunder, styrke og bevare det lulesamiske språket kulturen og identiteten.

Dette leder til at regionens reindriftsforvaltning beviselig etter vår oppfatning; ensidig og på feilaktig og lovstridig grunnlag ivaretar bare reieneierens interesser, skader lulesamenes omdømme, den lulesamiske kulturen og dermed svekker det lulesamiske språket og identiteten.

Sitat fra Reindriftsforvaltningen brev til Miljøverndepartementet og korte kommentar fra MuskenSenter (herfra)

Reindriftsforvaltningen Nordland er etter vår oppfatning et offentlig organ/institusjon som er underlagt Landbruksdepartementet. Vi antar at Reindriftsforvaltningen skal være en objektiv rådgivende offentlig organ, basert på faglig og riktig faktafremstilling med hensyn til reindriften. Vi er også av den oppfatning at Reindriftsforvaltningen utøver myndighet i forhold som vedrører reindriftsnæringen.

Rådgiver i Reindriftsforvaltningen sier imidlertid at forvaltningen skal ivareta reindriftsutøvernes interesser, og da blir forvaltningen etter vår oppfatning et offentlig interesseorgan som i prinsipp anfører hva som helst, og slik at forvaltningen tilfredstiller reindriftsutøverne og deres målsetning.

Vi velger å gå gjennom noen momenter i brevet ved å sitere Reindriftsforvaltningens anførsler med påfølgende kort kommentar fra MuskenSenter (herfra).

13.0 Reindriftsforvaltningen anfører i sitt brev, sitat;

"Reindriftsforvaltningen har drøftet saken med Stajggo-Habmer reinbeitedistrikt, som utøver reindrift i området, ..."

Kommentar herfra:

Påstanden om at det utøves reindrift i området, eller i det aktuelle prosjektområdet og nærliggende områder er direkte usant – uriktig opplysning. Derimot så utøves det en forholdsvis svært liten reindriftsvirksomhet i reinbeitedistriktet, 15–20 km nordvest fra prosjektområdet og i motsatt side av Musken.

14.0 Reindriftsforvaltningen anfører i sitt brev, sitat;

"I tillegg legges til grunn nytt lovverk og andre rammevilkår som er gjort gjeldende for ressursforvaltningen siden forrige gang saken ble vurdert."

Kommentar herfra:

Reindriftsforvaltningen undergraver de faktiske forhold med hensyn til lulesamisk bosetningsområde/kjerneområde – territoriet – med hensyn til lovverk og andre rammevilkår som er gjort gjeldende for ressursforvaltningen, for i dette tilfellet det lulesamiske materielle kulturgrunnlaget. Vi betrakter dette som et ledd i diskriminering av lulesamene på etnisk grunnlag, som i så fall er i strid med straffelovens bestemmelser. Det er mer å si om dette men vi lar det ligge, så langt.

15.0 Reindriftsforvaltningen anfører i sitt brev, sitat;

"I tiden som har gått fra 2007 og fram til nå har de aktuelle fjellområdene fått en enda større betydning som reinbeiteområde for Stajggo-Habmer reinbeitedistrikt. Årsaken til dette er sammensatt:"

Kommentar herfra:

Påstanden er helt uriktig. Det har ikke blitt registrert rein i de aktuelle fjellområdene før og etter år 2007. Den aktuelle reindriftsutøverens rein har ikke beitet i de aktuelle fjellområdene og den aktuelle reieneier har nå enorme arealer for hver rein han eier, i forhold til tidligere reieneiere.

16.0 Reindrifftsforvaltningen anfører i sitt brev, sitat;

"Stajggo-Habmer reinbeitedistrikt har i de senere år fått et godt samarbeide med reindrifften på svensk side i disse områdene med samarbeiding og felles gjeterarbeid."

Kommentar herfra:

Påstanden er helt uriktig. Svenske lulesamer (på svensk side) har i det hele tatt ikke sin rein til å beite på norsk side. Derimot må svenske samer hente noen rein langt inn i Hamarøy og hvordan reinen har kommet dit er et under sier svensksamene.

Videre sier de aktuelle svensksamene slik; Vi har ingen samarbeid med den aktuelle reieneieren i Tysfjord/Hamarøy, og den form for samarbeide, at de tidvis må hente rein fra Norge er det bare han som synes at det er et godt samarbeid.

Til orientering nevnes at MuskenSenter har svært mange lulesamer (reindrifftssamer) fra de aktuelle områdene som aksjonærer og påkommende aksjonærer i et felles selskap i Sverige. MuskenSenter bistår og vil øke bistanden til sine svenske lulesamiske partnere i ulik sammenheng. Vi er allerede ved anført partnerskap – i noe sammenheng og utstrekning – deres samtalepartnere og vil ivareta deres interesser på norsk side, i den utstrekning vi kan. Vi vil trolig komme tilbake til dette spørsmålet - om anført samarbeide - i en annen sammenheng og til riktig part i Norge.

17.0 Reindrifftsforvaltningen anfører i sitt brev, sitat;

"Reinen beiter i enkelte år i det aktuelle området helt fram til senhøsten/tidligvinteren. I de senere år har det vært mer vanlig å strekke ut før flytting."

Kommentar herfra:

Påstanden er helt uriktig. Det er ingen rein som beiter beiter i det aktuelle området, og kommenter på det øvrige som anføres under dette blir derfor helt overflødig.

---

18. Reindrifftsforvaltningen anfører i sitt brev, sitat;

"Stajggo-Habmer reinbeitedistrikt er hardt belastet med arealinngrep og forstyrrelser som følge av store kraftutbygginger allerede, og bølgen med småkraftutbygging har siden 2007 også skyllet over dette distriktet."

"Reinbeitedistriktet bemerker også at de nå i ettertid ser at etablerte kraftverk representerer en mye større belastning for reindrifften enn det som er utredet og forespeilet dem før utbyggingene tok til. Se avsnittet for øvrig.

Kommentar herfra:

Det er helt utrolig at Reindrifftsforvaltningen gir direkte feil informasjon, trolig bare for egen vinnings skyld. Reindrifften i Stajggo-Habmer reinbeitedistrikt er under tiden redusert forholdsvis til null. I forhold til tidligere tiders reindrifft i de samme områdene har den enkelte reinen nå enorme arealer.

Det er et faktum at, det er ikke bygget et eneste småkraftverk siden 2007, bare ett større kraftverk er under bygging i Steigen - og hvor er så bølgen med småkraftutbygging.

Etablerte kraftverk kan umulig representerer en mye større belastning for reindrifften, når det er et faktum at reindrifften har blitt mindre eller er helt borte i de fleste områder. Det er rett å slett – i prinsipp – ingen rein i de anførte områdene.

Videre klages det på; støy, aktivitet, vedlikeholdsarbeider, ferdsel, anleggsveiene, villcamping, motorisert ferdsel, usikre iser, utslipp, fylling av magasinene, og vanskelige konsekvenser for reinbeitedisriktet. Denne klagen er fra en reiner med ytterst få rein. Tenk om det var 4-5 reiniere med reindrif som livsgrunnlag i distriktet, da har lulesamene blitt drevet bort fra sine områder og blitt tvunget å flytte til byene.

Hvis den aktuelle reindrifsutøveren i Stajggo-Habmer reinbeitedistrikt skal ha de få dyrene sin rundt skolene, fotballbanen og i tettbygde strøk da blir forholdet slik det beskrives.

Her utøver Reindrifstforvaltningen myndighet ved offentlig diskriminering - med manglende sidestykke i norsk historie - og gir uriktige opplysninger med overlegg for egen vinnings skyld. Dette kommer trolig under begrepet "offentlig korrupsjon", som burde anmeldes til Riksrevisjon og for øvrig offentlig granskning.

Dette kan fort ledet til at Reindrifstforvaltningen blir direkte til skade for eksisterende lulesamiske samfunn/samfunn generelt og direkte ødeleggende for den lulesamiske kulturen og spesielt Muskensamfunnet.

Hvis Reindrifstforvaltningen ønsker å være seriøs bør forvaltningen relatere anførselen om hvem/hva "reinbeitedistriktet" er, og anførselen om "hardt belastet med arealinngrep og forstyrrelser", til en bestemt størrelse reinflokk/antall rein, antall årsverk, områdets størrelse og avstand. Tenk tanken om det her gjelder 30 reinsdyr, 0,1 årsverk, hele beiteområdets arealer (kommunenes størrelser), og om fremtidsrettet samfunnsutvikling / tiltak for å bevare og styrke den øvrige befolkningens materielle kulturgrunnlag og samfunnet generelt skal vike for dette.

Det er mulig at Reindrifstforvaltningens anførsler også kommer under begrepet offentlig "terror" - vi får tenke og få vurdert saken.

19.0 Reindrifstforvaltningen anfører i sitt brev, sitat;

"Reindrifstforvaltningen viser til at vi siden 2007 har fått flere viktige lovbestemmelser som styrker vernet av samisk næringsgrunnlag ...

"Det vises blant annet til Grunnlovens § 110 a, Plan- og bygningslovens § 3-1c og og forvaltningsprinsippene i Naturmangfoldloven §§ 8-12."

Kommentar herefra:

Norsk lov skal tolkes og utøves i samsvar med meningen med loven og den rettsoppfatning som råder i vårt samfunn.

Her viser Reindrifstforvaltningen - det offentlige - en direkte hånlig opptreden overfor det lulesamiske samfunnet Musken og **diskriminerer den lulesamiske kulturen/folkegruppen på etnisk grunnlag**, herunder språket og identiteten på det groveste.

Vi lulesamer fra Musken påberoper den samme lovens beskyttelse for vår lulesamiske materielle kulturgrunnlag og kultur. Den nordsamiske reindrifskulturen og eller Reindrifstforvaltningen er på ingen måte overordnet den lulesamiske kulturen i et lulesamisk bosetningsområde/region.

Dette er en saksbehandling fra en offentlig reindrifstforvaltning - med myndighet og med statens økonomiske ressurser - for reindrifstens egen vinning, **og da blir det her etter vår oppfatning offentlig korrupsjon som bør tiltales.**

20.0 Oppsummering og generelt

Vi mener at lovgivningen og de særlige bestemmelser - som Reindrifftsforvaltningen påberoper - pålegger myndighetene å tilrettelegge forhold, for å styrke og bevare lulesamisk kultur i et lulesamisk bosetningsområde/region.

Reindrifftsforvaltningen Nordland sin saksbehandling - med hensyn til Musken kraftverk - er i strid med Grunnloven § 110 a, Bygningsloven § 3-1c og for øvrig i strid med ILO-konvensjon nr. 169 og Folkerettens bestemmelser (særlige samiske rettigheter i Norge og Sverige). Dette kan også være strafferettslig av betydning.

I brevet fra Reindrifftsforvaltningen er saken fremstil; på feilaktige premisser, på feil grunnlag, under feil faktafremstilling, direkte diskriminerende på etnisk grunnlag (med hensyn lulesamer) og lovstridig. Brevet og tidligere brev fra Reindrifftsforvaltningen har påført og påfører direkte tap deriblant for;

- MuskenSenter,
- det lulesamiske samfunnet Musken og miljøet,
- næringslivet i det lulesamiske samfunnet både i Norge og Sverige,
- nærliggende lokalsamfunn.
- Tysfjord kommune,

og virker negativt med hensyn til det lulesamiske språket, samfunnet, identiteten og kan eventuelt være et ledd i offentlig korrupsjon (se laksekonsesjonene).

Reindrifftsforvaltningen har etter vår oppfatning og under henvisning til nærværende brev utviklet seg negativt og til stor belastning med hensyn til lulesamisk kultur og næringsutvikling, lokal og regional stedsutvikling, friluftsliv, fritidsaktiviteter, naturbaserte næringer, næringslivet, infrastrukturen og samfunnet generelt. NB ! Det å drive med rein som næring, er en annen sak og kommer ikke inn under dette.

Vi forbeholder retten til ytterligere forføyninger og eventuelle tiltak i denne forbindelse.

Generell vurdering og anmodning herfra

Vi ber Norges- vassdrags og energidirektorat (NVE), de lokale og regionale myndighetene og andre aktører/næringer som kommer i berøring med Reindrifftsforvaltningen, om nøye å vurdere Reindrifftsforvaltningens anførsler, herunder med hensyn til lovligheten.

Det må kunne stilles de samme krav overfor Reindrifftsforvaltningen som andre offentlige, om at denne form for utøvelse av myndighet må være hjemlet i lovgivningen, som forvaltningen er underlagt. Det må kunne kreves en dertil egnet faktafremstilling, en form for konsekvens- beskrivelse/utredning. Fremstillingen må deriblant vise; forhold med hensyn til loven, når skaden har oppstått/beregnes oppstå, skadens omfang, virkningen med begrunnelse, skadelidte, verdien, stedsbeskrivelse, slik at partene kan vurdere betydningen av saken og iverksette tilpasset avbøtende tiltak. Det kan ikke være tilstrekkelig å ta en myndighets beslutning - som innebærer store konsekvenser for utvikling av et samfunn - basert på tirader og feil faktafremstilling og feil lovgivning.

På bakgrunn av Reindrifftsforvaltningens brev ber vi de lokale, regionale og sentrale myndighetene om å begrense reindrifftsvirksomheten i de lulesamiske områdene, da reindrifftsvirksomheten (under henvisning til brevet) skader den lulesamiske kulturen, lulesamenes materielle kulturgrunnlag og dermed språket og identiteten. Jfr. nærværende brev.

Vi mener at det er grunnlag til å ta opp spørsmålet om Reindrifftsforvaltningen med Landbruksdepartementet og eventuelt Stortinget, da det her - etter vår oppfatning - begås deriblant direkte lovbrudd.

Vi ber Miljøverndepartementet og de sentrale myndighetene, om vennligst:

1. En raskest mulig og positiv Samlet Plan behandling for Musken kraftverk.
2. Vurdere en annen form for behandling - i stedet for Reindrifftsforvaltningen - av spørsmål med hensyn til reindrifften, slik at det tjener den stedlige samiske kulturen, reindrifften og samfunnet generelt på en mer formålstjenlig og samfunnsvennlig måte.

Viser for øvrig til foreliggende søknad i forbindelse Samlet Plan behandling for Musken kraftverk og til tidligere dokumenter i saken.

Med vennlig hilsen

Simon Andersen
MuskenSenter AS

Vedlegg: Reindrifftsforvaltningen Nordland brev av 20.08.2012 til
Miljøverndepartementet.

Kopi: Reindrifftsforvaltningen Nordland, Fauske
Landbruks- og matdepartementet, Oslo
Norges- vassdrags og energidirektorat (NVE), Oslo
Nordland fylkeskommune, Bodø
Tysfjord kommune, Kjølsvik
Hamarøy kommune, Hamarøy / Oppeide
Sørfold kommune, Straumen
Fauske kommune, Fauske

Privatpersoner, firmaer og andre som i ettertid ber om kopi av brevet.

**Prosjektorientering
- kart og bilder -**

Musken kraftverk i Musken

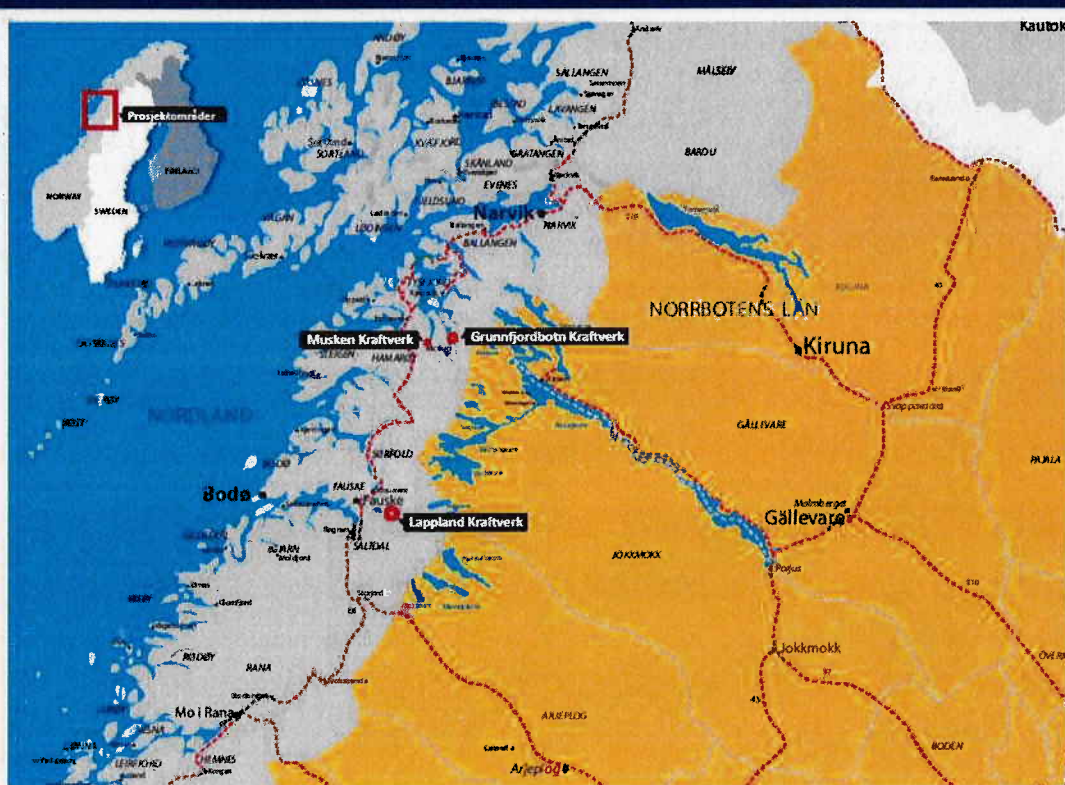
Etablering av samisk grenseoverskridende miljø- og naturvennlig vannkraftutbygging for utvikling av det lokale næringslivet, kulturen og eksisterende tettsteder

Dato; 19.09.2012

MuskenSenter AS

Styret ::
R.M.Andersens vel 11   Tel: 75 51 88 20 - Mob: 478 18 820 - Faks: 75 59 00 30
8030 Bodo   Mail: post@muskensenter.no - Org.no: NO 829235412

NORDLAND OCH NORRLANDS INLAND I SAMARBETE

LapôniaCenter AB og MuskenSenter AS inviterar til et samarbeide om miljø- og naturvåknlig kraftproduksjon for att utvikle et framtidssrikt og rikt (samisk, svensk og norsk) n rings- og samh llsliv i Nordland og Norrlands inland.

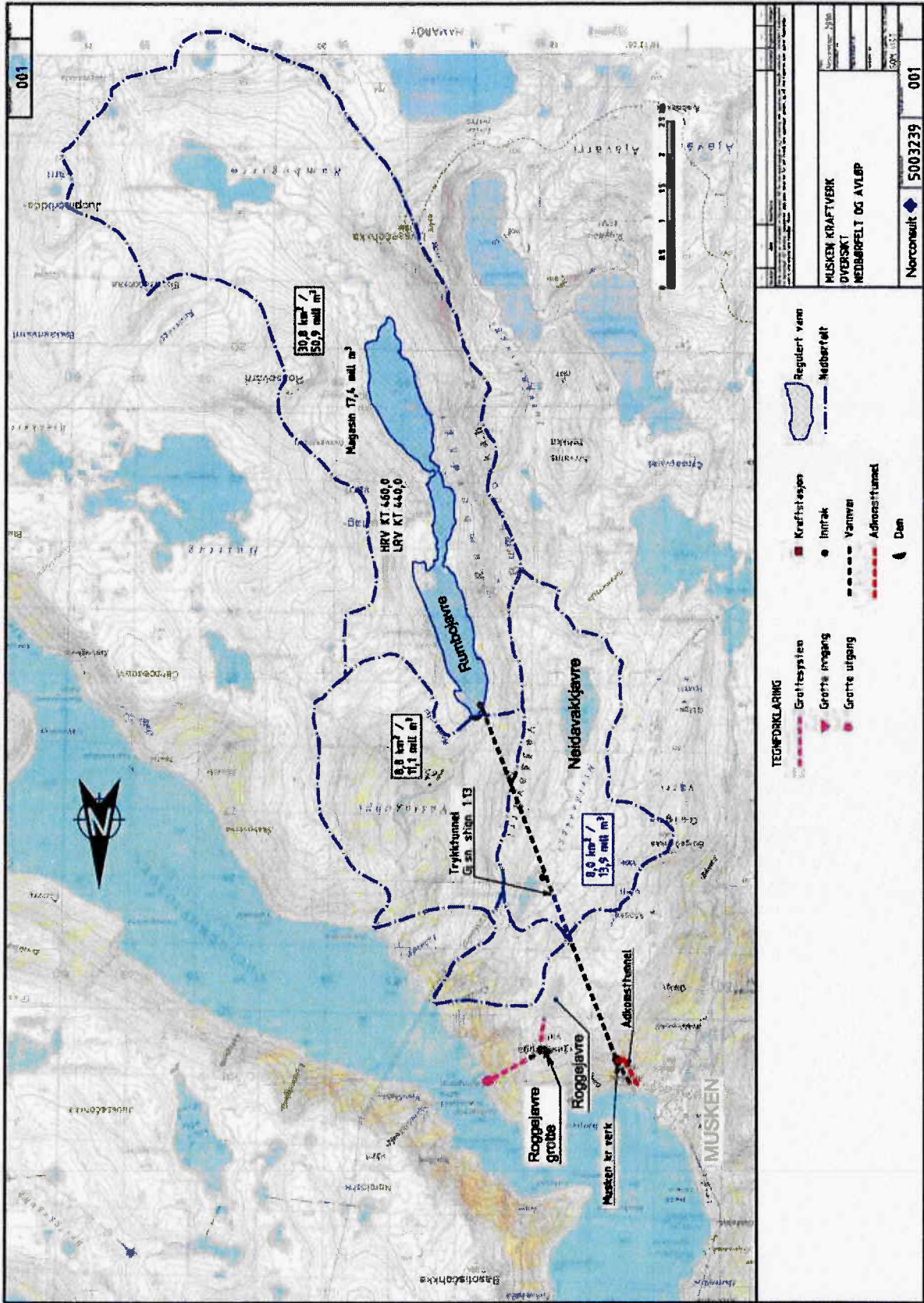
Planerad verksamhet  r teknisk/ekonomisk v l realistisk gjennomf rbart,  r f renlig med g llende grundlagar, h runder i  verensst mmelse med best mmelsene i milj balken og beslutet om national lvarna.

Jfr. Milj balk 4. kap.    1 og 6.

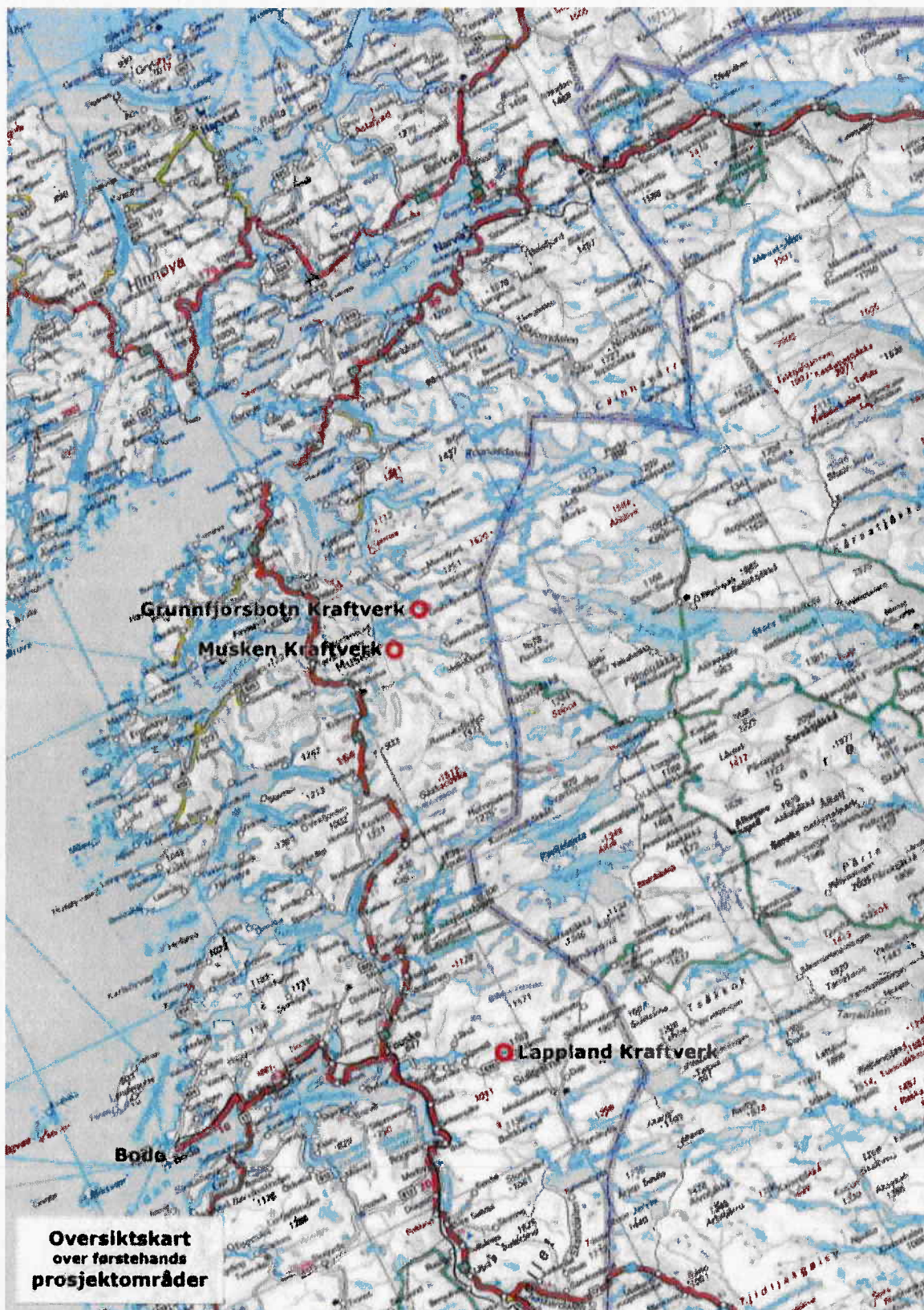

17.0 Oversiktskart prosjektområder

Oversiktskart

- over Musken I Tysfjord -

som viser

MuskenSenter as

planlagte

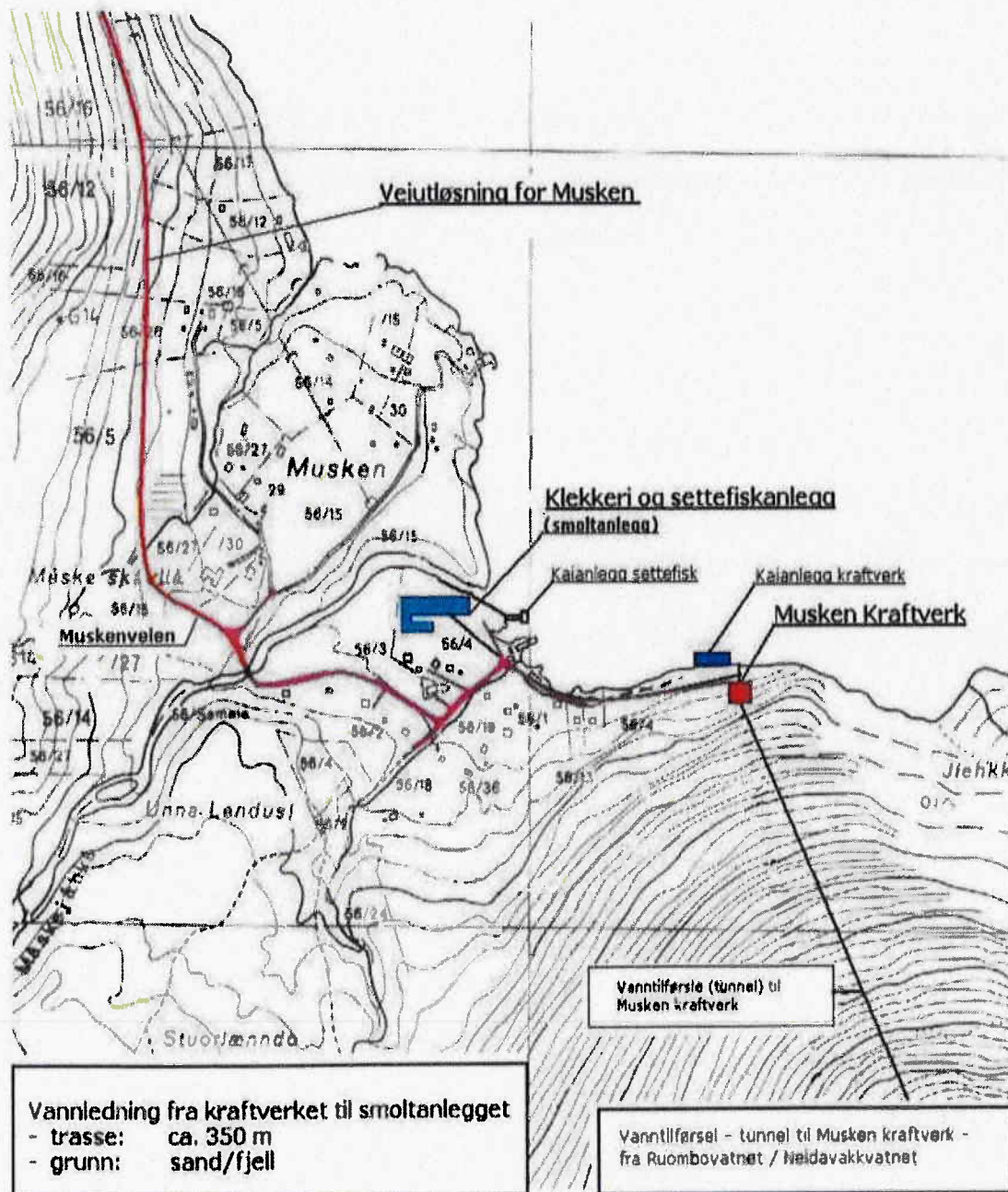
settefiskanlegg med klekkeri (smoltanlegg)

Muskenveien og Musken kraftverk

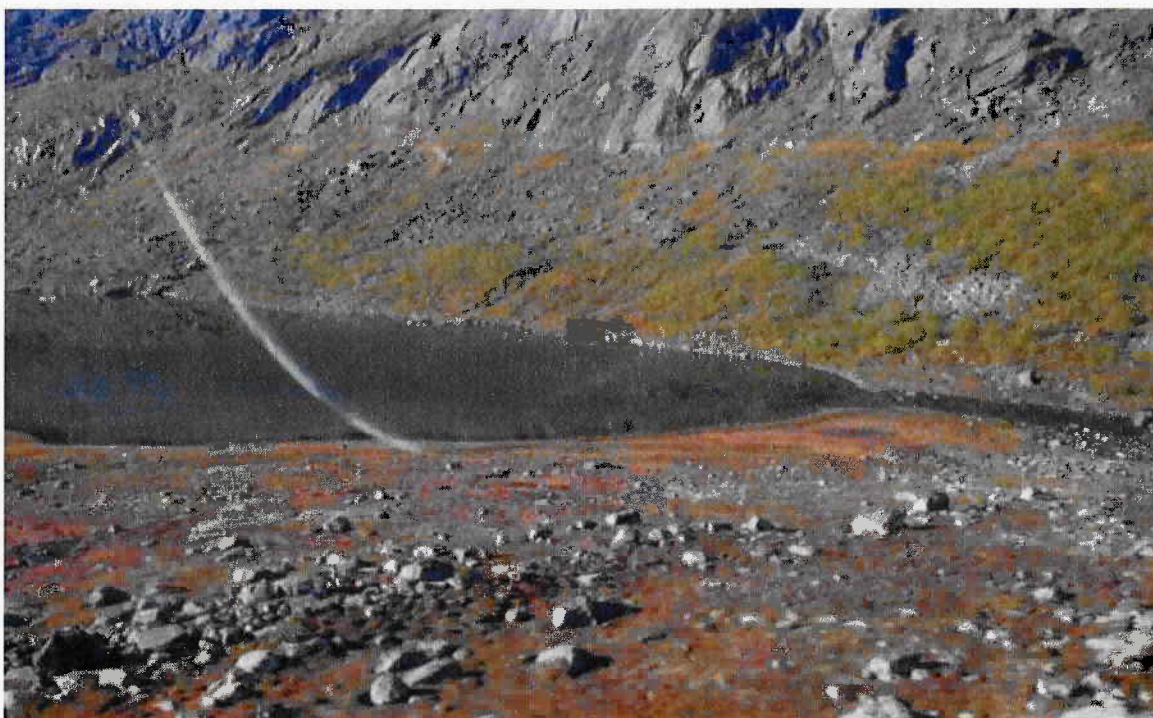
- på eiendommen Gnr. 56 bnr. 4 -

■ MuskenSenter^{AS}

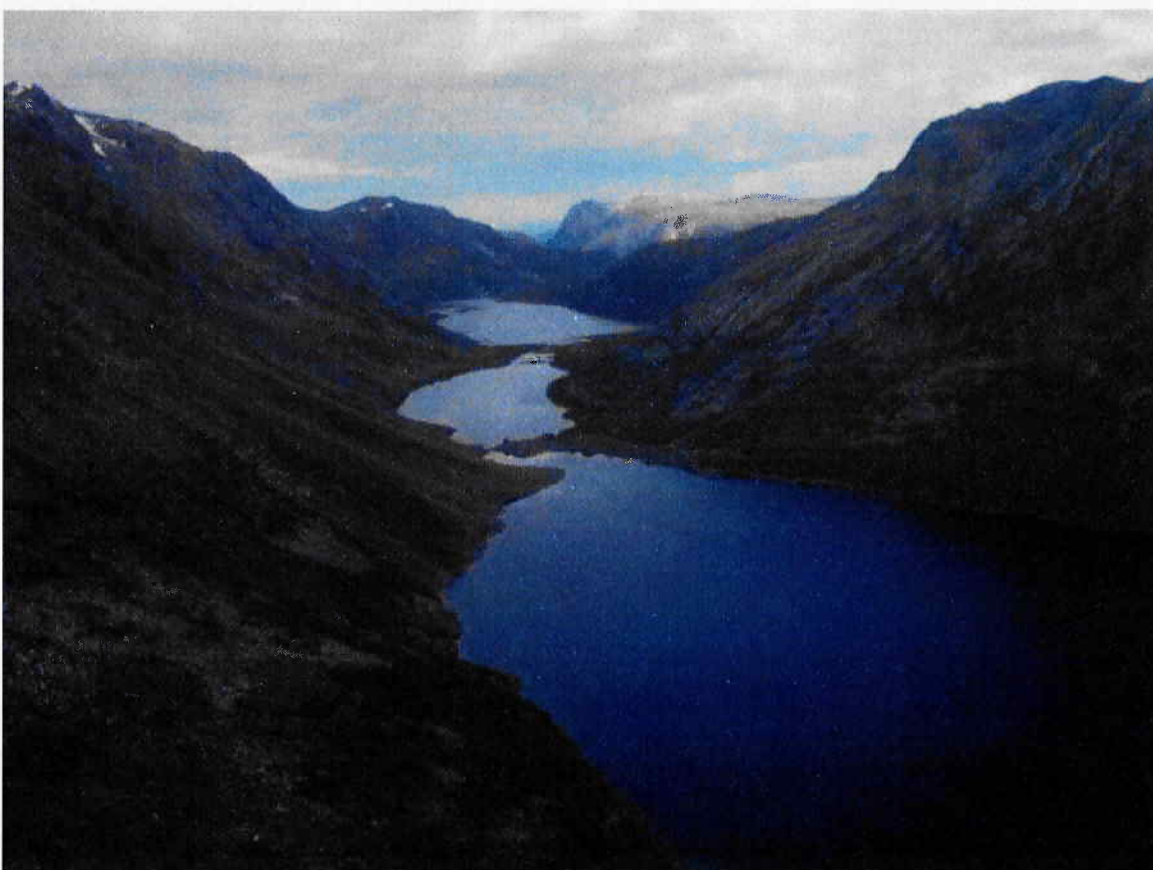
■ MuskenSenter^{AS}

18.0 Vasja vassdraget - Rumbojavre

Utløpet av nedre Rumbojavre

Rumbojavre – øvre (nærmest), midtre og nedre (lengst bort)

Dato; 19.09.2012

MuskenSenter AS

Simon Andersen

Fra: Postmottak
Sendt: 01.10.2012
Til: Siv Anita Brekke
Kopi:
Emne: VS: Reindrifstforvaltningen i Nordland; Se vedlegg

Bør dette journalføres - skal ordfører stå som saksbehandler.

Mvh

Postmottak

Fra: simon andersen [mailto:simon.andersen@m-senter.no]
Sendt: 25. september 2012 13:42
Til: postmottak@steigen.kommune; postmottak@tysfjord.kommune.no;
postmottak@hamarøy.kommune.no; post@sorfold.kommune.no; Postmottak
Emne: VS: Reindrifstforvaltningen i Nordland; Se vedlegg

Steigen kommune

Tysfjord kommune

Hamarøy kommune

Sørfold kommune

Fauske kommune

Vedlagt følger brev herfra til Miljøverndepartementet med kopi til anførte komuner.

Vi ber kommune vurdere Reindrifstforvaltningen Nordland sin virksomhet i regionen, på bakgrunn av vedlagte brev til Miljøverndepartementet. Reindrifstforvaltningen er etter vår oppfatning til skade for det lulesamiske samfunnet i kommunene, og samfunnet generelt. Begrunnelsen er gitt i vedlagte brev herfra av 19.09.2012 til Miljøverndepartementet.

Vedlagt følger også kart og bilder av Musken kraftverk prosjektområde.

Mvh.

Simon Andersen

MuskenSenter AS

Tlf +47 75 51 88 00

Mob +47 47 81 88 20